

צאים: נשים בנות המזל הן כלות אידיאליות. הגברים נחזרים יותר, נוטים להסגנות ולנשיות. בנייהמזל הם בעלי אינטואיציה גבוהה, אנשים פרי פולארים, נאימרא, בעלי תווי פנים עדינים, אהובים על הזור. לת, עוסקים בעיתונות ובדיש-לומטיה. תכונותיהם השליליות: הם נוטים למניפולציות, בזבזי נים, חסרימעצורים, גותן סיפ-רה, שבמחלקתהחדשות של קול ישראל, כמו בגליצה"ה, יש אחוז ניכר של בני המזל.

מגן נתן למטלפן לסיים את דבריו. הוא פלט: "אל תבלבל לי את המוח" וניתק את השיחה.

עורכת דבר, חנה זמר, בת מזל מאזניים, ערכה מסיבה בביתה לבניהמזל ולאורחים אחרים. בני המזל, שגריר ארץ-צותהברית בארץ, סם לואיס, האלוף (מיל') יוסף גבע והר סופר עמוס עוז, האזינו לי תחקיר על בני המזל שהכינה ענת גורתן, תחקירנית בזה הזמן, שגם היא בת-המזל. מימי

לך שהתוצאות תהינה כמו ב- קרב המקורי בין דויד וגוליית. ענה מודעי: "ברור, לא התי- כוונתי אחרת. לא במיקרה עי- שיתי את ההשוואה."

ירון העיר, שלעיתונאים יש נפורמציות מיקצועיות. הגיב פאפו: "מה שצריך לעי- שות דהרפורמציה בדפורמציה העיתונאית."

בהמשך הדיון הוזכר שמו של מנכ"ל הרשות, יוסף

של רשותהשידור, שדנה ב- מסקנות ועדת השופט דויד ככור, בעניין דיווח כתב הי- טלוויזיה, דן סלמון על הקיי- רת המיטרה את עיסקות הי- נפט בתקופה שבה היה יצחק מורעי שרהאנרגיה, השתתף השר עצמו. הוא דרש את העני- שת האחרים לשידור והוסיף בטון מאיים: "אם לא תהיה הענשה, תפתח ביני ובין הר- שות מילחמת דויד בגוליית." העיר פאפו לקול חזקו ברם של יושבראש הוועד המנהל, ראובן ירון: "אני רק מאחל

שלושת נציגי הצנורה באו לתיאטרון חיפה, כדי לרי- אות את הסצינות הבעייתיות במחנהו של יהושע פובור, נפש יהודי, איש הרדיו משה חובב, הפרופסור יונה כהן, מהחוג לקרימינולוגיה באוני- ברסיטת בראילן ושמשוון עינב, מגימלאי משרדהחוק, חיכו בדריכות לסצינות שעלי- הן התנהל ויכוח ציבורי. מה שלא הופיע בטכסט והתגלה להם בעת הצפייה בחזרה, היתה סצינה שבה מופיעה השחקנית הצעירה, דליה שיימק, בעי- רום מלא. לא היתה שום תגובה מצידם לסצינה זו.

המשורר חיים שטני- גר נמצא מאז ערב יוסייהכיר פורים בצרות, בעיקבות פירי- סום שיר מפרייעטו בגליון חמי- ריב של ערב חג. השיר נכשיר, פותח במילים: "ועכשיו ניכר רת גם האזודרכה ופנים זרות אל הבית נכנסות." השיר נדפס אחרי הטבה בכיירות, אך נשלח לעיתון זמן רב לפני כן. חברי רים של שטנגר, מישפטן דתי וחבר תנועת החרות, לא הא- מינו להסבר זה וביקשו לדעת אם השיר לא מתייחס לתפקיד הממשלה בפרשת הרצח.

נהג נידת רשותהשיי- דור, שהותקפה בשוק מחנה- יהודה בירושלים בערב יום הכיפורים היה יצחק מימזני. לפני שבועות אחדים הוא חצה בטעות את קו הגבול בכיירות ונשבה למשך כמה שעות. כא- שר החל ההמון להסתער על הרכב. קרא מימזני לעבר הי- תוקפים: "גם אני ליכוד, עיז- בו אותנו!" זה לא עזר ואז הוא הוסיף בועם: "אפילו בי- שבי בכיירות התנהגו אלי יותר יפה."

שחקן הקאמרי שלמה ווישנסקי, שסיים שירות-מיר- לואים, חש על בשרו מהי בירר- קרטיה צבאית. זוג מיכנסים אחד נגנב ממנו, וכשבא להח- זיר הציוד ביקש שיאפשרו לו לחזור לביתו, כדי להחליף את הזוג הצבאי אותו לבש. האפי- סנאי סירב, ווישנסקי נאלץ להסיר את מיכנסיו הצבאיים הישנים ולהחזירם, כדי להשי- לים ציוד. לביתו הוא חזר בי- תחוננים, ברכב הפרטי שלו.

לכאורה היה זה סיור עבודה רגיל, סגן שרהחקל- אות, מיכאל דקל, יצא עם יום פרטי לשטח שעליו תוקם עיר חדשה בגדה המערבית. דקל, כממונה על ההתנחלות שם, עושה זאת יותר מפעם בשבוע. אך אורחו היה יוצא- דופן. היה זה רני ויינמן, סגן ראש עיריית גבעתיים לשעבר מטעם מפא"י בעל חברת-ביי- טוח ויזם פו"י בגדה.

ח"כ חרות, מיכה רייסר, אינו רק אחד כדורגל מושבע, אלא שחקן בעצמו. אם כי המיגרש שעליו הוא נשחק מבטיח לו תמיד ניצחונות. מדי יום שיש, אחריהצהריים, הוא משחק כדורגל במיגרש סגור לביתו עם ילדיו וילדי השכנים. הוא התורה היחידי שלוקח חלק במישחק.

אבא אבן וגיטו, חיים הרצוג, ח"כ המערך, מפקקים בשיעמום ליד רחבת הנואמים בכיכר מלכי ישראל. לשניים לא ניתן לעלות לרחבה בדרך המקובלת. השומרים, שלא זיהו אותם, דרשו מהם להגיע לרחבה מצד הכיכר ההומה.

נח על ספסל האבן ברחבת העירייה, אחרי נאומו שזכה בתשור- אות רבות. שולמית אלוגי, מתנגדי אביו, מיהרה אליו לברכו.

פינה רוזנבלום הפתיעה בבואה לעצרת האמ" נים, שהתקיימה בכיכר דיזי- גוף, נגד הטבח בכיירות. פינה הפגינה בצורה מקורית, כשנשאה על גופה את הכרזה: "אני בעד שיגלו לנו את כל האמת."

אלונה פרנקל מאיירת ומכתבת סיפוריילדים, נו- שאת כרזה בהפגנת הרבבה, שערך "הוועד נגד המילחמה בלבנון", שעתיים לפני העצרת הגדולה.